

Universitätsbibliothek Paderborn

**D. Burchardi VVormaciensis Ecclesiae Episcopi,
Decretorum Libri XX. ex Consiliis, & orthodoxoru[m]
patru[m] Decretis, tum etiam diuersaru[m] nationum
Synodis, ceu loci communes congesti, in quibus ...**

Burchardus <Wormaciensis>

Parisiis, 1549

Item de prædestinatione. xxxii.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10722

eius aeterna præparatio. Et hic præparationem prædestinationem nominavit. Proinde siue præparationem, seu prædestinationem, in sanctorum dictis positum inuenerimus, vnum idemque significari docemur.

Item de prædestinatione. Cap. XXIX.

HIS omnibus testimoniis prædestinati ostenduntur, *Ex dictis Ambro.*
 mali ad poenam, sed non prædestinati ad peccatum. Quoniam eorum quæ facturus est Deus, prædestinator est. Quæ verò nec fecit, nec facturus est, ea non prædestinauit. Quia autem iudicaturus est mundum, & impios iusto supplicio pro iniquitatibus suis damnaturus, propterea & eos prædestinauit ad poenam, & poenam prædestinauit illis. Ad peccatum autem non eos prædestinauit, quoniam non est Deus author iniquitatis. Quonia sicut iustitia, ex Deo est, & omne opus bonum, ita iniquitas & omne opus prauum ex diabolo.

Item de prædestinatione. Cap. XXX.

Prædestinationis enim nomine non aliqua voluntatis *Ex dictis August.*
 humanae coactitia necessitas exprimitur. Sed misericors & iusta diuini operis sæpiterna dispositio prædicatur.

Item de prædestinatione. Cap. XXXI.

QUIA ergo Deus nulla necessitate compellitur, vt *Ex dictis Isidori.*
 aliquid nolens promittat. Nullius vtique aduersitatis impeditur obstaculo, quo id quod promisit, aut minus quam vult, aut tardius faciat. Proinde potuit, si cur voluit, prædestinare quosdam ad gloriam, quosdam ad poenam. Sed quos prædestinauit ad gloriam, prædestinauit ad iustitiam. Quos autem prædestinauit ad poenam, non prædestinauit ad culpam. Item paulò inferius. In sanctis igitur coronat Deus iustitiam, quam eis gratis ipse tribuit, gratis seruauit, gratisque perfecit. Iniquos autem condemnauit pro impietate, vel iustitia, quam in eis ipse non fecit. In illis enim opera sua glorificat, in istis autem opera non sua condemnat.

Item de prædestinatione. Cap. XXXII.

Fidelibus congruit credere, & fateri Deum bonum, & *Ex dictis August.*
 iustum, præcisse quidem peccatores homines: quia ni-

RR

hil eum latere potuit futurorum. Neque enim vel futura essent, si in eius presentia non fuissent, non tamen predestinasse quemlibet ad peccatum. Quod si ad peccatum ali- quod Deus hominem predestinaret, pro peccatis hominis non puniret. Dei enim predestinatione, aut peccatorum preparata est pia remissio, aut peccatorum iusta punicio.

Item de predestinatione. Cap. XXXIII.

*Ex dictis
Ambro.*

Iniquos itaque, quos preesciuit Deus hanc vitam in peccato terminaturos, predestinavit supplicio interminabili puniendos. In quo sicut culpanda non est preescientia humane iniquitatis, ita predestinatio iustissima laudanda est ultionis, ut agnosceretur, non ab eo predestinatum hominem ad qualecunque peccatum, quem predestinavit peccati merito puniendum. Deus itaque omnia hominum opera, siue bona, seu mala preesciuit: quia eum latere nihil potuit, sed sola bona predestinavit, quæ se in filiis gratia facturum esse preesciuit. Mala verò futura opera illorum, quos non predestinavit ad regnum, sed ad interitum, preesciuit potētissima deitate, & ordinavit prouida bonitate.

Item de predestinatione. Cap. XXXIII.

*Ex dictis
August.*

Dominus ipse suo sermone nos perdocuit, in eo quod à se ostendit paratum non solum regnum, vbi latetur boni, sed & ignem æternum, vbi crucientur mali. Bonis etenim dicitur: Venite benedicti patris mei, percipite regnum, quod vobis paratum est à constitutione mundi. Malis autem dicitur: Ite maledicti in ignem æternum, qui paratus est diabolo, & angelis eius. Ecce ad quod dominus iniquos, & impios predestinavit, id est, ad supplicium iustum, non ad aliquod opus iniustum. Ad penam non ad culpam, ad punitionem, non ad transgressionem, ad interitum quem ira iusti iudicis peccantibus reddidit, ad interitum, quo in se iram Dei peccantium iniquitas prouocauit. Quod beati Apostoli prædicatio manifestat, qui malos quos in æternum damnaturus est Deus, vasa vocat iræ, non culpæ. Ait enim: Quod si volens Deus ostendere iram & notam facere potentiam suam, sustinuit in multa patientia vasa iræ, aptata in interitum, ut ostenderet virtutias gloriæ suæ in vasa misericordiæ, quæ parauit in glo-